

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra románských jazyků

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): **Natálie Opekarová**

Název práce: **L'adaptation et les équivalents des anglicismes choisis en français et en tchèque, sur l'exemple des médias sociaux**

Oponoval: **PhDr. Dagmar Kolářiková, Ph.D.**

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl splněn):

Není jednoduché posoudit, do jaké míry byl cíl splněn, neboť jeho formulace není v práci jednotná a některé formulace jsou méně srozumitelné. V úvodu práce (s. 8) stanovila autorka cíl práce následovně: „...de présenter l'adaptation des anglicismes en français et en tchèque, de prouver leur adaptation dans le lexique courant et de découvrir les équivalents étant utilisés dans les langues cibles“, což v překladu znamená „představit/prezentovat adaptaci anglicismů ve francouzštině a v češtině, prokázat jejich adaptaci v běžném lexiku a najít ekvivalenty použité ve zkoumaných jazycích“ (k takto formulovanému cíli mám výhrady, neboť se domnívám, že prezentovat lze pouze problematiku adaptace, adaptaci je třeba např. popsat. Také výraz „étant utilisés“ zde považuji za nevhodný, jedná se o používané ekvivalenty, nikoli o použité ekvivalenty). Podle formulace v závěru práce (s. 48) bylo cílem „zmapovat použití vybraných 10 anglicismů převzatých ze sociálních sítí a představit jejich ekvivalenty v cílových jazycích“. Podle českého resumé pak bylo cílem bakalářské práce „zjistit, jestli se vybrané anglicismy dobře zadaptovaly do přijímaných jazyků a jestli dotazovaní znají ekvivalenty a případně je používají v jejich rodném jazyce“ (výraz „anglicismy se zadaptovaly“ považuji z hlediska češtiny za nevhodný, stejně tak jako použití zájmen „jejich“, které by se ve větě muselo vztahovat k podstatnému jménu „ekvivalenty“ - správně mělo být „ve svém rodném jazyce“). Další nedostatek vidím v tom, že ve formulaci stanovených cílů hovoří autorka o adaptaci anglicismů, ale v teoretické části práce se zabývá jejich integrací, aniž by upřesnila, zda obě slova považuje v tomto případě za synonyma nebo za dva po sobě jdoucí stupně přejímání cizích slov. Celkově lze říci, že splněn byl především cíl stanovený v závěru práce.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce je rozdělena na část teoretickou a část praktickou. Teoretickou i praktickou část tvoří vždy 5 kapitol (je ale otázkou, zda jeden odstavec o 5 řádcích lze považovat za samostatnou kapitolu). V teoretické části nejprve autorka podává stručný přehled historického vývoje vlivu angličtiny na francouzštinu a na češtinu, dále se zabývá pojmem anglicismus a v neposlední řadě představuje sociální média, která usnadňují pronikání angličtiny do ostatních jazyků. V poslední teoretické kapitole se zaměřuje na teoretickou analýzu deseti vybraných anglicismů z prostředí sociálních médií. V praktické části nejprve formuluje hypotézy, dále představuje metodologii a metodu výzkumu, jeho výsledky (porovnává znalost a užití anglicismů a jejich ekvivalentů v mateřském jazyce na základě odpovědí francouzských a českých respondentů) a provádí jejich syntézu. Práce je vhodně doplněna přílohami s diagramy a grafy a ukázkami dotazníků ve francouzštině a v češtině. Ke zpracování údajů získaných z dotazníků mám ale výhrady. Autorka zjišťovala věkové kategorie respondentů, jejich pohlaví a jejich znalost angličtiny. Při vyhodnocení výsledků však nebyl brán v úvahu žádný z těchto údajů, nedozvíme se tak například, zda má znalost angličtiny, věk či pohlaví vliv i na znalost a užití anglicismů. Za ještě závažnější nedostatek považuji fakt, že se autorka v dotazníku nezajímala o to, zda respondenti používají sociální sítě, a případně, které sítě používají (nedovedu si například představit, že by někdo, kdo používá Facebook, neznal slovo „liker/lajkovat“, kdo používá Twitter, neznal slovo „hashtag“ apod.). V dotazníku určeném pro české respondenty jsou k odpovědi u otázky „Jak často používáte slovo?“ nabízeny odpovědi: nikdy, někdy, občas (místo „občas“ mělo být zřejmě „často“, pokud ale respondenti vyplňovali dotazník v této podobě, pak je vyhodnocení výsledků této otázky bezpředmětné). V práci jsem také nenašla vyhodnocení poslední dotazníkové otázky. Nicméně lze ocenit poměrně vysoký podíl vlastní práce.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Také hodnocení jazykového projevu autorky bude rozporuplné. Zatímco teoretická část je psána kultivovaným jazykem s minimem chyb (nicméně v práci jsem nenašla jedinou stránku, kde by chyba nebyla),

v praktické části se vyskytuje velké množství chyb. Velmi často se jedná o chybějící, nesprávné nebo nadbytečné shody (např. na s. 43 – la fréquence des autres équivalent^u proposés, la forme anglais, s. 44 – parce qu'ils ont imaginés, soustavně je používán výraz „réseaux sociales“ – správně „réseaux sociaux“), nesprávné slovesné tvary (např. s. 40 – ce nombre soutien, s. 41 – tout le monde connais), častou záměnu spojky „et“ a slovesného tvaru „est“ (např. s. 40 – est 2,9 % ne s'en souviennent pas), předložek „entre“ a „parmi“ (např. na s. 38 – le mot est plus populaire entre les Tchèques, s. 48 – rivalité parmi les français et les anglais), záměny rodu (jedno z klíčových slov – questionnaire – bylo někdy nesprávně používáno v ženském rodě, stejně jako např. slovo „mémoire“ ve smyslu vědecké práce). Autorka také často chybovala ve členech (např. s. 46 – les français préfèrent des anglicismes, problém měla i s používáním nebo vynecháváním členů v nadpisech a podnápisech – obecně platí, že na stejné úrovni by měla dodržet buď jejich použití nebo jejich vynechání), v psaní malých a velkých písmen (především u jmen příslušníků národností – viz předchozí příklad ze s. 46), v interpunkci (často chybějící čárky, ale i tečky za větami – např. na s. 20, 23, 29..., také nevidím důvod pro použití vykřičníku ve větách typu „Selfie est un anglicisme récent !“ na s. 28). V praktické části bylo také nadměrně používáno adverbium „étonnamment“, které se zde vyskytuje i v nesprávné podobě „étonnement“, porozumění textu často bránilo i nevhodné použití gerundia, neboť bylo používáno při rozdílných podmínkách (např. s. 42 – en observant les équivalents, les Français connaissent bien courriel... autorka práce X Francouzi), některé informace se v textu opakují /např. na s. 29 a 30 najdeme stejnou informaci o tom, že „en français, le spam se trouve dans les formes verbales « spammer » (« envoyer un spam ») ou dans les substantifs“, sdělení se liší jen uváděnými zdroji (na s. 29 je uveden zdroj č. 57, na s. 30 jsou uvedeny zdroje 37g, 58, 59). Důsledkem použití nevhodného konektoru je nesmyslný výrok na s. 48 (Puisque le français fonctionnait comme la langue internationale, son rôle diminue successivement), nevhodným použitím předložkové vazby na s. 41 „57,4 % des sondés préfèrent l'utilisation du mot like à la forme anglaise“ (préférer qch. à qch.) autorka říká, že „57,4 % respondentů upřednostňuje používání slova like před anglickou podobou“. Studentka správně cituje a odkazuje na použité zdroje. Práce vyhovuje i po grafické stránce, i když autorka zvolila poněkud nestandardní způsob prezentace své práce – hlavní kapitoly začínají obvykle na nové stránce a velká písmena jsou používána jen v hlavních kapitolách. Rozčlenění praktické části na 5 kapitol nepovažuji za dobré řešení, jak už bylo řečeno výše, 5 rádek textu lze jen těžko považovat za samostatnou kapitolu. Naopak si myslím, že některé úseky teoretické i praktické části (Les néologismes de forme, Néologismes de sens, L'intégration des anglicismes, Les questionnaires français, Les questionnaires tchèques aj.) mohly být samostatnými podkapitolami. Přílohy jsou zpracovány kvalitně.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

I přes výše uvedené nedostatky předkládanou práci doporučuji k obhajobě. Teoretická část práce je poměrně kvalitním základem pro část praktickou. Tu však považuji za slabší místo práce, a to jak po stránce jazykové, tak i obsahové, neboť na mne působila dojmem „šablony“, do které jsou dosazována získaná data. Nešťastný byl z mého pohledu i výběr analyzovaných slov (vzhledem k tomu, že byl dotazník zveřejněn na internetu, respondenty byli uživatelé internetu a nedá se tedy předpokládat, že by někdo z nich neznal například slovo „mail“). Vzhledem k tématu práce a cíli stanovenému v úvodu práce postrádám zejména otázku týkající se používání sociálních sítí respondenty.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

1. Na základě čeho jste stanovila 1. hypotézu, že méně než 25 % francouzských respondentů upřednostňuje použití anglicismů před francouzskými ekvivalenty? Při výběru běžně používaných slov, jako jsou mail, spam, like aj., pro provedení analýzy, a vzhledem k tomu, že jedním z cílů vaší práce bylo prokázat adaptaci anglicismů v běžném lexiku, mi její formulace nepřipadá logická.

2. Na s. 27 píšete, že slovo „mail“ se v češtině vyskytuje ve všech slovních druzích. Můžete vaše tvrzení doložit dalšími příklady, v práci je uveden jen příklad pro podstatné a přídavné jméno.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): *Velmi dobře*

Datum: 18.5.2018

Česká zemědělská univerzita v Praze
Fakulta filozofická
katedra románských jazyků

SOUHLASÍ S ORIGINALÉM

Podpis: *Molavčová*